

ABSTRACT

Children's perceptions of the attachment figure as being accessible and sensitive, and this figure's mentalizing abilities to perceive the child as having mental states; such as beliefs, feelings, desires, intentions were two fundamental features in a child's development. Both the child's attachment security and higher parental mentalizing capacities were found to be protective factors from developing psychopathology in children. This study explored the association between children's attachment security and mothers' reflective functioning capacity on total, externalizing and internalizing behavioral problems. 66 mother-child pairs who were applied for the Istanbul Bilgi University Counseling Center participated in the study. Mothers were interviewed for their reflective functioning capacity by using Parent Development Interview (PDI), children were assessed for attachment security by using Attachment Doll-Story Completion task (ASCT) and Kerns Security Scale, and children's behavioral problems were assessed by using Child Behavior Checklist (CBCL). The association between variables were tested by hierarchical multiple regression analysis. Results indicated that for the total and internalizing behavioral problems maternal representations and attachment security demonstrated a linear relationship. However, for the externalizing behavior problems, maternal representations demonstrated a more quadratic relationship and attachment security demonstrated a linear relationship. In three of the behavioral problems, children's sense of security was the most important factor and mothers' reflective functioning capacity was the second most important factor associating with behavioral problems. Findings demonstrated that for the externalizing behavior problems higher reflectivity could not necessarily prevent the child from developing the behavior problem and the mother's inconsistent and fluctuating nature of reflectivity might be an important factor. Findings were discussed in terms of their implications; suggestions were made for the future research and clinical applications.

ÖZET

Çocukların, bağlanma figürünün ulaşılabilir ve duyarlı olacağına dair inançları ve ayrıca bu figürün çocuğun duygular, düşünceler ve isteklerden oluşan zihin durumlarını algılayabilme becerileri gelişim sürecindeki iki temel öğedir. Çocuğun güvenli bağlanma temsillerine sahip olmasının ve ebeveynlerin yüksek zihinselleştirme becerilerinin davranış problemlerinin ortaya çıkışını önlemede önemli faktörler olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada çocukların güvenli bağlanma temsilleri ve annelerin zihinselleştirme kapasitelerinin toplam, dışa dönük ve içedönük davranış problemleri üzerindeki etkisi araştırılmıştır. Araştırmaya İstanbul Bilgi Üniversitesi Psikolojik Danışmanlık Merkezi'ne başvurmuş olan 66 anne- çocuk ikilisi katılmıştır. Anneler, zihinselleştirme kapasitelerinin ölçüleceği bir görüşmeye katılmış, çocuklar ise bağlanma temsillerinin ölçüleceği öykü tamamlama ve ölçek doldurma şeklinde iki uygulamaya katılmış, son olarak çocukların davranış problemleri de bir çeşit davranış listesi üzerinden ölçülmüştür. Değişkenler arasındaki ilişki hiyerarşik çoklu regresyon analizi ile incelenmiştir. Analizlerin sonuçlarına göre toplam ve içedönük davranış problemleri ile bağlanma temsilleri ve zihinselleştirme becerileri arasında doğrusal bir ilişki bulunmuş, fakat dışa dönük davranış problemleri ile annenin zihinselleştirme kapasitesi arasında ikinci dereceden (quadratic) bir ilişki bulunmuştur. Üç çeşit davranış problemi ile ilişkilendirildiklerinde; çocuğun güvenli bağlanma temsilleri en önemli, annenin zihinselleştirme kapasitesi ise ikinci en önemli unsur olarak bulunmuştur. Bulgular, dışa dönük davranış problemleri söz konusu olduğunda annenin yükselen zihinselleştirme kapasitesinin her zaman koruyucu bir faktör olmayabileceğini ortaya koymuştur. Buna göre; zihinselleştirmenin örneklemdeki annelerde görüldüğü gibi tutarsız ve değişken bir şekilde çocuğa yansıtılması davranış problemlerinin seviyesini arttırabilmektedir. Sonuçlar tartışılmış, gelecek araştırmalar ve klinik uygulamalar için öneriler sunulmuştur.